

ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ԽՕՍՔԸ

Ամեն ժողովուրդ, մանաւանդ փոքր ժողովուրդները պատմութեան իրար յաջորդող յեղաշրջումներու և իրադրութիւններու մէջ, կը փնտրեն ու կը մաքառին գտնելու ապահովութիւնը, բարօրութիւնը և խաղաղութիւնը իրենց ազգային հաւաքական կեանքին՝ սեփական հայրենի հողի վրայ:

Մեր նախնիք դարեր շարունակ չկարողացան գտնել այդ պայմանները իրենց մայր երկրի մէջ: Անոնք դարեր շարունակ կեղեքուեցան, հալածուեցան ու նահատակուեցան: Ու գաղթեցին, փախան հայրենիքէն, փախան շարան-շարան, հեռու, հեռու դէպի օտար հիրընկալ ափեր...

Մինչև կէս դար առաջ Հայասան՝ աներակներու վրայ նըստած, ողբացող մայրն էր հայութեան:

Եւ այնպիսի պահու մը, երբ 1915-ի Եղեռնի հետևանքով, մեր ազգի անելի քան կէսը բնաջնջուած էր և Արևմտահայաստանը ամբողջապէս դատարկուած հայերէ, և երբ յաջորդող ողբերգական այլ դէպքերու բերումով, 1920 թուականին Ալեքսանդրապոլի աղէտը կը սպառնար մնացած հայութիւնը ևս բնաջնջել, երբ կը թուէր ուրեմն, թէ այս աշխարհի վրայ այլևս կարելի պիտի չըլլայ իբրև հայ ապրիլ, եկաւ, հասաւ այդ իսկ պահուն հրաշքի համագօր փրկութիւնը մեր ազգին: Երկրորդ մեծ Եղեռնը նիւթող ոճրապարտ ուժերը փշրուեցան՝ Հոկտեմբերեան յեղափոխութեան ու Հայաստանին օգնութեան հասնող անոր բանակներուն ապառաժին առջև:

Փրկուեցալ արևելահայութիւնը: Հիմը դրուեցաւ Հայաստանի Խորհրդային Հանրապետութեան: Եկան խաղաղութեան ու ապահովութեան տարիներ, հայրենի վերաշինութեան և ազգային ազատ զարգացման տարիներ: Անցեալի աղետները և ողբերգութիւնները հեռաւոր տխուր պատմութիւն են այլևս: Հայաստանցին գիտակցութեամբը իր բազմադարեան հերոսական պատմութեան և իր մշակոյթի փառաւոր արժեքներուն, խոր գիտակցութեամբը իր ազգային արժանապատուութեան, այսօր իր հալացքը յառած է դէպի լուսաշող ներկան և դէպի ապագան:

Ներկան՝ հայրենական վերաշինութեան, տնտեսական վերելքի ու մշակութային զարգացման զմայլելի պատկեր մը կը ներկայացնէ, հագեցած նիւթական կառուցումներով և ոգեկան ստեղծագործութիւններով:

Հայաստանցի հայը հպարտ է իր պերճ ներկայով և կը հաւատայ իր առաւել պայծառ ապագային, կենսագործումովը իր ազնիւ ու արդար տեսիլքներուն:

Յավերժական Հայաստանն է, որ կեանքի նոր պայմաններուն մէջ հաստատ քայլերով դէպի յառաջ կ'ընթանայ, ձեռք-ձեռքի տուած եղբայր ժողովուրդներու հետ:

Յոբելեանական տօնական այս օրերուն Մենք՝ իբրև Հայոց Հայրապետ, անհուն մխիթարութեամբ կ'ողջունենք վերածնունդը մեր մայր հայրենիքի, ու կ'աղօթենք, որ Տէրը զայն անսասան և ծաղկեալ պահպանէ, յաւիտ խաղաղութեան ու բարօրութեան մէջ:

Բոլոր հայերը, որ ի Հայաստան և ի սփիւռս աշխարհի, թող ամէն բանէ վեր դասեն ու պաշտեն իրենց մայր երկիրը հինաւորց, ինչպէս բարի զաւակները կը պաշտեն իրենց մայրը հարգատ և իրենց տունը հայրական:

Փառք և օրհնութիւն և լոյս և կեանքի լայն ճանապարհ հայ ժողովուրդին ու անոր սուրբ երկրին, մեր աննման շէն ու անուշ մայր Հայաստանին:

Զաւակներ

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԷ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ՄՈՍԿՎԱ, ԿՐԵՄԼԻՆ ԶԵՆԻՏԱՐԱՆ